

Đời đá vàng.

Vũ thành An

Ta lần mò leo mãi không qua được vách sâu Ta tìm một tiếng

yêu thấy toàn là sâu đau Ước vọng ngày thơ ấu chửa xin được chút

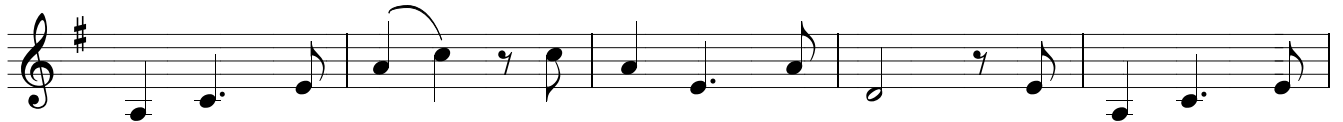
nào Suốt đời còn ước ao khát vọng còn cầu cào Ôi thôi đời ta phung

phí trong cơn buồn phiền Ta xin thán ngày rồi bình yên Ô hay tại sao ta

sống chốn này quay cuồng mãi hoài có gì vui? Có

một lần mát mát mới thương đời đơn độc Có oằn mình đón

đau mới hiểu được tình yêu Qua dầm dề mưa tuyết mới

vui ngày nắng về Có một thời khóc than mới hiểu đời đá vàng.